

Sen Tutar Kendini İncecik Sevdirdirdin

– GürhanGürses · 23 Ocak 2012

"Asaletim varlığındandır

Basitliğim yokluğundandır" dedim günün birinde. Bu sözün muhatabı şimdi ne de bahtiyardır ne de mutludur ne de şendir. Var olduğum için mahzundur, yok olduğum için naşaddır.

Abdülhak Hamit Tarhan sevgili eşinin vefatı üzerine "Makber" şiirini yazar ama eşinin kırkı çıkmadan başka bir bayanla birlikte görününce eşinin vefatı hatırlatılır. Abdülhak Hamit'te "Ah ah ben acımdan ne yaptığımı biliyorum mu ki?" diye cevap verir. Aşk da böyle bir şeydir; kişiye yaptığını, ettiğini unutturur. Aşk kalbe girince akıl tatile çıkar.

Ne güzel hep seninle olmak; yanındayken, ırağındayken, cennetindeyken, cehennemindeyken... Evvelinde ve ahirinde her şeyin, saklı olan, öz olan söz olan bir kelime ki bütün dünyadaki insanların yüreğindeki tek illet. Doktoru yok, ateşi yanardağlardan beter, lavı yakıp yıkar tüm duyguları. Önüne ne katarsa alıp götürür. Ateşten bir sel nasılsa!

Ben Pervane diyorum sen Mum oluyorsun, Yapma, etme, eyleme beni. Yok olmaz, izafe etme, isale olma. Ekleme beni, ekme beni. Yok olma, zayı olma, yitip gitme, bu fragmanda bari göz yaşı olmasın. Ağlama ağlatma! Aşk imiş canıma illet!

İbrahim'e serinlik veren ateş beni yakar mı sandın? İbrahim'e gül olan ateş bana gül olmaz mı sandın? Aşk değil de nedir bu hal? Nemrut diken, Nemrut ağyar, Nemrut her dönemin adamı... Sen beni Nemrutsuz mu sandın? Bak aynaya gafil! Bak aynaya sakın güzelliğine aşık olma, kıskanırım seni senden.

Mazlum zalime işaret eder. Âşık maşuka. Maşuk ağyara... Dost düşmana, iyi kötüye... Bir intisap halindedir aslında kâinat. Devirdir bu, döndükçe döner ve âdemoğlu yeniler kendini. Milyonların bir bayrak yarışı gibi yaşadığı bu âlemde bugünün kahramanları olarak ortalama 60 senelik bir zarfta ne katabiliriz diye düşünmemiz gerek yaşama. Biz bu hayatın hangi rolündeyiz, bu dünyanın hangi pozisyonundayız. Her şey herkes birbirine galebe etmeye çalışıyor galiba galibiyet mağlubiyettir aşkta!

Kara beyaza, hüznün sevince inkılâp eder. Evvelinde ve ahirinde her şeyin "Aşk" vardı. Mecnun'da Leyla oldu sahralarda, Mevlana'da Şems oldu bir nevi semavi saltanatta, okyanusta damla oldu. Gözlerde dalga dalga yaş oldu. Sahi sizleri tanıyan olacak mı atide? Sizleri yad edecek birileri çıkacak mı aşkınsızdan dolayı hesap edin, muhayyelenizde canlandırın şimdi.

Sen gözsün gidersen kör olurum yar. Sen kulaksın gidersen sağır olurum ve sen sessin sevgili gidersen lal olurum. Bu kadar bandırılmışım sana daha nen olayım. Bu kadar sen olmuşum; ağzıma kadar gark olmuşum. Damarım sana koşar, kanım sana akar, canım seni çeker bir sac ekmeği gibi... Seni uyurum seni görürüm rüyalarımda. "Aşk ve öksürük saklanmaz." diye yazmış George Herbert. Biz de cevaben; "İçten içe götürür" diyoruz saklanamayan aşk ve öksürük için. Bir canım var al senin olsun. Al senin olsun bir paçavra gibi kullan, bir bez parçası gibi yırt, bir kâğıt gibi karala. Bir beyaz düş gibi karart. Ve bir abı hayat gibi iç.

Uzağım, yıkığım, bitğim, batığım karanlık sularında aşkın. Kim bilir hangi hüznün gemisinin arta

kalaniyim. Hangi derbeder aşkın gözyaşlarıyım. Sularım tuzlu değil de nedir? Sormaya ne hacet! Kır zincirlerimi parçala pusulalarımı dağıt gözbebeklerimi. Saçlarımı kökünden kazıt ruhumu sat hasrete. Bu yüreği çıkar, Vahşi ol Mecnun'a, Kerem'e Tahir'e... Her döneme bir Hamza yetmez mi, bugüne Hamza kabul et beni. Her döneme bir Firavun gerekmez mi, aşkıyı Firavun kabul et. Musa uzakta kalsın.

Ümit Yaşar Oğuzcan Yelpaze Dergisi'ne 1961 yılında verdiği röportajında aşkın tarifini şöyle yapmıştır: "Aşk, ben olmaktan çıkıp, o olmaktır." "Peki, siz hiç o oldunuz mu?" sorusunun cevabı ise; "Evet ama o hiçbir zaman ben olmadı" şeklindedir.

Aşk (ışık) kelimesinin sözlük anlamı, "sarmaşık" demektir. Bunu biliyor muydunuz? Bahçeye düşen sarmaşık tohumu, nasıl bütün bahçeyi sarıp sarmalar, hatta dışarı taşarsa; gönle düşen aşk tohumu da bütün bedeni sarıp sarmalar. Oradan etrafa yayılır. Tüm bedeni saran bir alevdir aşk; içten içe yanan. Sarmaşıktır aşk; ruhları boydan boya saran. Öyle bir derttir ki bir duvar yazısı esprisiyle iki kişiyi birden yatağa düşürecek denli tesirli, bir ah ile dağları yıkacak kadar müessir, o kadar akli baştan alır ki Dicle Nehri'ni her gün yüzerek geçirecek kadar kör edici, kalbine diken batıracak kadar tez canlı, çöllere düşecek kadar mecnun, dağı delecek kadar azimli, kendisini ateşe atacak kadar pervanedir AŞK. Aşk, desem hemen kâğıt kalem dile gelir: "Sensiz cennet haram / Seninle cehennem helal" Var mı böyle bir şey? Ve darbe olur yüreğinde, bedenin alt üst olur. Yönetim başkasının eline geçer, hükmederken hükmedilirsin. O biri, yüreğine postallarıyla posta koyar, elin ayağın iç içe girer. Kelimelerin titrek çıkar hançerinde, beynin uyuşur, gözlerin mahzunlaşır. Ve bayrağını diker yüreğine birisi, seni işgal eder. Felç eder tüm yetilerini, bendesi olursun. Fetheder tüm duygularını, fatihi olur senin.

"Batnım sen oldun zahirim sensin / Evvelim sen oldun ahirim sensin." der Neşet Ertaş. İşte ben de tam diyordum ki; zahirde sevenler tenhada sevmez oldu. Aşkım diyenler şaştı, bu sevda onları aştı.

"Sen tutar kendini incecik sevdirdin" der şair Cemal SÜREYA yanıtladım hemen: "Bense tutar seni kabaca severdim" Hoyrattır yüreğim, kışına çekmiş memleketimin. Yüreği nasırlı, fikri ateşli hem...

Ve bıçak yonttu kalemi

Kalem "Canım acıdı" dedi

Bıçak ise

"Acı olmasa yazamazdın" dedi

Kalem sustu

Ve aşk ağlattı yüreği

Yürek "Dayanamıyorum" dedi

Aşk "O zaman bir daha ağlama"

"Hem gözyaşı olmasa

Rahatlamazsın" dedi.

Ve en etkili çiy tanesi sevgili ağlarken düşer, biliyorum.

Ve en güzel inci böyle doğar gözkapaklarında sevgilinin.